

Sygn. akt IV Ca 273/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca – Sędzia Małgorzata Szeromska

Sędzia Joanna Świerczakowska

Sędzia Renata Wanecka (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Gątarek

po rozpoznaniu na rozprawie 14 sierpnia 2019 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. M.

przy udziale Fundacji (...)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Ciechanowie z 10 sierpnia 2018 r.

sygn. akt I C 1050/17

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ca 273/19

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. 30 listopada 2016 wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko K. M. o zapłatę 22.534,93 zł oraz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód nakazem zapłaty z 10 lutego 2017r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...) uwzględnił żądanie powoda w całości.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości, podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. W związku z tym, Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie postanowieniem z 6 kwietnia 2017r., przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie wyrokiem z 10 sierpnia 2018r. zasądził od K. M. na rzecz (...) Banku S.A. w W. 22.534,93 zł oraz 372,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a nadto nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie 845 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 17 grudnia 2012r. K. M. zawarła z (...) Bankiem S.A w W. umowę kredytu nr (...). Zgodnie z § 1 przedmiotowej umowy, Bank udzielił K. M. kredytu w wysokości 61.111,12 zł na okres 48 miesięcy, płatnej w terminach i kwotach określonych w § 8 tejże umowy, na sfinansowanie: zakupu pojazdu, maszyny lub urządzenia marki N. (...) w kwocie 49.900 zł, prowizji bankowej w kwocie 3.055,56 zł, innych wydatków kredytobiorcy w kwocie 5.100 zł, kosztów objęcia kredytobiorcy ubezpieczeniem na wypadek utraty stałego źródła dochodu lub czasowej niezdolności do pracy w kwocie 3.055,56 zł. Zgodnie z § 2 umowy kredyt oprocentowany był wg. zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wносиła 8,49 % w stosunku rocznym. Oprocentowanie kredytu było sumą oprocentowania podstawowego Banku dla danego rodzaju kredytów na zakup pojazdów oraz stałej w całym okresie kredytowania marży w wysokości 0,50 %. (§ 2 ust. 1 i 2 umowy). Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia m.in. w razie: zwłoki z zapłatą przez kredytobiorcę za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do spłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania wezwania (§ 10 umowy).

Aneksem do umowy kredytu samochodowego nr (...), zawartym 10 grudnia 2013r. na wniosek pozwanej o restrukturyzację zadłużenia oraz za zgodą Banku na wydłużenie czasu spłaty kredytu, strony postanowiły zmienić umowę kredytu w ten sposób, że okres spłaty kredytu został wydłużony do 25 marca 2017r., tj. o 1 miesiąc, ponadto doliczono do kapitału kredytu kwotę zaległych odsetek wynikających z braku spłaty przez kredytobiorcę wymagalnych rat, które wynosiły 1.107 86 zł, zawieszono spłatę kapitałowej części rat kredytu na okres 3 miesięcy, do dnia 25 marca 2014r.

Kolejnym aneksem z 17 października 2014r. strony postanowiły zmienić umowę kredytu w ten sposób, że okres spłaty kredytu został wydłużony do 25 czerwca 2017r., tj. o 3 miesiące, ponadto doliczono do kapitału kredytu: kwotę zaległych odsetek wynikających z braku spłaty przez kredytobiorcę wymagalnych rat, które wynosiły 261,42 zł oraz zawieszono spłatę kapitałowej części rat kredytu na okres 3 miesięcy, do 25 stycznia 2015r.

W związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu, powód złożył pozwanej oświadczenie datowane na 12 marca 2016r. o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia od dnia doręczenia pisma, które miało miejsce 5 września 2016r. z zaznaczeniem, że w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia, całość środków kredytowych z odsetkami i kosztami staje się natychmiastowo wymagalna.

W dniu 22 listopada 2016r. (...) Bank S.A z/s w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku dotyczących zadłużenia K. M. z tytułu umowy kredytu nr (...) z 17 grudnia 2012r., które na dzień 22 listopada 2016 wynosiło 22.534,93 zł. Na wymagalne zadłużenie składały się: należność główna w kwocie 21.559,27 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,49 % od dnia 2016-04-25 do dnia 2016-10-25 w kwocie 520,61 zł, odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10% od dnia 2016-04-25 do dnia 2016-12-22 w kwocie 445,59 zł, opłaty i inne prowizje 9,46 zł.

W związku z wypowiedzeniem umowy kredytu nr (...) i postawieniem całej należności w stan wymagalności, (...) Bank S.A, wezwaniem do zapłaty z 25 października 2016r., które zostało doręczone 2 listopada 2016r., wezwał pozwaną K. M. do zapłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia następujących kwot: 21.559,27 zł tytułem należności kapitałowej, 520,61 zł tytułem odsetek umownych, 283,90 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej, 6,32 zł + 3,14 zł tytułem kosztów i opłat za czynności Banku, zgodnie z zapisami umownymi oraz Tabelą Opłat i Prowizji.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji wskazał, że źródłem roszczenia powoda była umowa kredytowa, a zatem podstawą prawną jego działań były przepisy ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 prawa bankowego, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Sąd podkreślił, że w sprawie bezspornym było to, iż pozwana nie wywiązała się z warunków zawartej umowy kredytu i zobowiązana była do zapłaty na rzecz (...) Bank S.A w W. według stanu na dzień 22 listopada 2016r. kwoty 22.534,93 zł, na którą składała się należność główna w kwocie 21.559,27 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,49 % od 25 kwietnia 2016r. do 25 października 2016r. w kwocie 520,61 zł, odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10% od 25 kwietnia 2016r. do 22 grudnia 2016r. w kwocie 445,59 zł oraz opłaty i inne prowizje w kwocie 9,46 zł. Zdaniem Sądu, pozwana skutecznie nie podważyła zasadności roszczenia ani jego wysokości.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy zasądził na rzecz (...) Banku S.A w W. od K. M. kwotę 22.534,93 zł.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia Sąd uznał, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 kc, w brzmieniu obowiązującym od 9 lipca 2018r., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. W niniejszej sprawie powód jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Stosownie zaś do art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Wskazać należy, iż spłata kredytu w ratach nie jest świadczeniem okresowym. Nie przedawnia się co do każdej z rat oddzielnie. Świadczenie z umowy kredytu jest świadczeniem jednorazowym, lecz rozłożonym na raty. Od kolejnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia bądź po upływie okresu kredytowania rozpoczyna bieg trzyletni termin przedawnienia. K. M. wypowiedzenie umowy kredytu otrzymała 5 września 2016 r., a więc całość środków kredytowych z odsetkami i kosztami stała się natychmiast wymagalna z dniem 6 września 2016 r. Zatem dopiero od tego dnia rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia. Z uwagi na wytoczenie powództwa w dniu 30 listopada 2016r., w ocenie Sądu I instancji, roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu.

Wbrew twierdzeniom pozwanej, oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy kredytu zostało jej skutecznie doręczone, o czym świadczy przedłożone do akt sprawy potwierdzenie jego odbioru. Zgodnie z art. 253 kpc, jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Pozwana tych okoliczności nie udowodniła.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Apelację od wyroku złożyła K. M., zaskarżając go w całości i zarzuciła:

- naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 245 kpc poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż powód skutecznie wykazał istnienie swego roszczenia względem pozwanej, jego wysokość, jak również sposób naliczenia, a także legitymację czynną, opierając swoje rozstrzygnięcie na przedstawionych przez powoda dokumentach prywatnych, w szczególności na wyciągu z ksiąg banku;

- naruszenie art. 95 ustawy Prawo bankowe poprzez uznanie, iż wyciąg z ksiąg rachunkowych banku jest wystarczającym dowodem na wykazanie roszczenia co do wysokości.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

(...) Bank S.A. w W. w odpowiedzi na apelację wniosł o jej oddalenie.

Na etapie postępowania odwoławczego do sprawy w trybie art. 61 § 2 kpc przystąpiła Fundacja (...) z siedzibą w W. i przyłączyła się do stanowiska pozwanej, podnosząc dodatkowo na rozprawie 14 sierpnia 2019r., że wypowiedzenie umowy kredytu było nieskuteczne, ponieważ miało charakter warunkowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd II instancji w całości akceptuje ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmując je za własne.

Zarzuty podniesione w apelacji nie są trafne.

Rację ma pozwana, że wyciąg z ksiąg rachunkowych nie jest dokumentem urzędowym w postępowaniu cywilnym, co wynika wprost z art. 95 ust. 1 a ustawy z 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. 2018.2187 -j.t.). Stanowi on dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc. Moc dowodowa dokumentu prywatnego jest słabsza niż dokumentu urzędowego, ponieważ nie korzysta on z domniemania, że jego treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym. Dlatego jego przydatność dla wykazania określonej okoliczności powinna być oceniana w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 kpc przy uwzględnieniu całokształtu zebranego w sprawie materiału.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zaprzeczenie prawdziwości dokumentu prywatnego w postaci sporządzonego prawidłowo i zgodnie z kompetencją ustawową banku, wynikającą z art. 95 ust. 1 prawa bankowego, wyciągu z ksiąg rachunkowych kredytodawcy, polegające tylko na samej negacji treści wyciągu – jak to czyni apelująca – jest w tym wypadku niewystarczające. Z pozostałych przedłożonych przez (...) Bank S.A. dowodów, wynikają okoliczności istotne dla zgłoszonego roszczenia tj. fakt zawarcia umowy kredytu, jej wysokość i ustalone przez strony warunki spłaty, brak spłat dokonywanych przez pozwaną, kolejne aneksy do umowy, wydłużające termin spłaty oraz wypowiedzenie umowy kredytu ze wskazaniem wysokości długu. Poza tym powód załączył zestawienie wpłat K. M. i sposób ich zarachowania, którego pozwana nie podważyła. W tych okolicznościach nie sposób uznać, że strona powodowa nie udowodniła wysokości roszczenia.

Nie można też zgodzić się z zarzutem pozwanej, że Bank nie dokonał skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. Pismem z 12 lipca 2016r. (...) Bank S.A. wezwał K. M. do spłaty zadłużenia. Następnie w piśmie z 12 sierpnia 2016r., wyraźnie zatytułowanym, jako „Oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy”, powód stwierdził, że w związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu, wypowiada umowę z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia. Jednocześnie poinformował, że istnieje możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości. W żadnym wypadku nie można uznać, że wypowiedzenie miało charakter warunkowy; przeciwnie Bank dawał kredytobiorcy kolejną szansę na spłatę zaległego zadłużenia. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanej 22 sierpnia 2016r., o czym świadczy zwrotne poświadczenie odbioru korespondencji, pokwitowanej przez K. M. (k: 38 – 38 v).

Mając powyższe na uwadze, Sąd II instancji ocenił, że żaden z zarzutów apelacyjnych nie jest trafny.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc.